

ABONAMENTEE

la țara, pe an 40 lei
 pe 6 luni 22 lei
 pe 3 luni 12 lei
 înrănitare pe an 60 lei

Abonatele se primesc la Administrație

Capitală 10 bani număr
 Districte 15 bani număr

TIMPUL

REDACȚIA, STRADA STIRBEI-VODA Nr. 2.

ANUNȚURI ȘI INSERTII

Linia 30 litere petit pag. IV. 40
 Reclame pag. III 1 50
 „ „ „ II 2 50

Anunțurile și insertiile se primesc
 București, la Administrația ziarului în
 Viena, la birourile de anunțuri Heinrich
 Schalek, Wollzeile 12;—A. Oppelk, Stuben-
 stein 2;—Paris, C. Adam, rue Clémence 4
 A. Lorett, rue S-tei Anni 51.

Scrisorile nefrancate nu se primesc
 Manuscrisele neimprimate se ard.

ȘTIRI TELEGRAFICE

Alexandria, 2 Iulie. — Jeri au fost 141 de morți de holeră la Damiette, 14 la Manzurah și 4 la Port-Said.

Alexandria, 2 Iulie. — S'a constatat azi în Alexandria un caz de holeră urmat de moarte.

Paris, 2 Iulie. — Camera deputaților a fixat la 10 Iulie discuția interpelării făcută guvernului de d. Granet asupra afacerilor din Tonkin.

Noutățile din Frohsdorf arată starea contelui de Chambord ca desperată. Se asigură că contele de Paris pleacă în cursul serei spre a se duce la Frohsdorf.

Viena, 2 Iulie. — Unele ziare de seară desmint noutatea morții contelui de Chambord.

Berlin, 2 Iulie. — Camera seniorilor a adoptat fără modificări proiectul de lege electorală prin 64 voturi contra 16; votul a avut loc prin apel nominal. Sesiunea Landtagului e închisă.

Triest, 2 Iulie. — Guvernatorul a ordonat ca toate măsurile profilactice să fie luate și executate cu rigoare. Un vapor venit din Alexandria a suferit la lazaret o carantină de 7 zile.

Constantinopol, 3 Iulie. — Poarta a înmănat Capilor misiunilor diplomatice o circulară cerând ca oate navele venind în Turcia să vizeze patentele lor de sănătate de către consulii Otomani, supt pedeapsa unei amenzi proporționale, în conformitate cu un regulament aneșat la circulară.

Viena, 3 Iulie. — Noutățile de la Frohsdorf spun că starea comitelui de Chambord s'a îmbunătățit puțin; boala de stomac de care suferă e foarte gravă, dar pericolul unui desnodământ fatal nu e iminent.

O descoperire interesanta.

(Un Transilvănean în Tiflis. — O biblie georgiană de la 1710 tipărită de tipograful român.)

Domnule Redactor!

O scrisoare ce priimii zilele acestea, prin binevoitorul intermediu a Legațiunii Franceze de aici, dela D. Frederik Bayern, arheolog și naturalist din Tiflis în Transcaucazia, imi comunică o descoperire interesantă pentru noi Români, descoperire făcută acum câțiva ani în Colchida de către eminentul arheolog Rus, D. Bakradzé. Este vorba de prima Biblie tipărită în limba și cu caractere georgiane în anul 1710 în Tiflis; ei bine, această Biblie este tipărită de un Român, anume Mihail Stefan, care a lăsat în Biblia chiar ce a tipărit un *suvenir nesters al existenței sale prin următoarele versuri tipărite în limba românească*, însă cu caractere georgiane.

Eacă aceste versuri:
 „Precum cei streini doresc moșia să și vază
 „Când sunt în altă țară de nu pot să șează,
 „Și ca cei ce's pe mare, bătuți de furtună
 „Și roagă pe Dumnezeu de liniște bună,
 „Așa și tipograful două cărți sfârșira
 „Laudă neincetată dau și mulțumira.

Crez că nu poate fi fără interes pentru cititorii Dv. a reproduce aici scrisoarea D-lui Bayern menționată mai sus.

Tiflis (26 Maiu 7 Iunie) 1883.

Centru a nu înceta cu trimite-
 ziarului. Domnii abonați de
 județe sunt rugați să bi-
 noiască a trimite costul abo-
 namentului.

București, 22 Iunie 1883

probă pentru cele afirmate în
 nrul nostru de alaltăieri cu privire
 astul d-lui Grădișteanu, și tot o-
 o verificare a aserțiunii că g-
 o austriac ia cam *peste picior*
 brațiunile acestui buchet de vir-
 în descompunere, ne dă *Neue*
Presse prin articolul pe care l'
 icăm imediat la vale.

onstatăm că foaia vieneză cu 'sân-
 rece discută declamațiunile a-
 ni domn, cunoscut în România
 nestatornicia sa politică și prin
 alitate sa advocătească.

ar iată articolul în întregul lui :

Capitala României s'a răspân-
 difaima : că *representantul Austriei*
face explicațiuni guvernului român
ora unui discurs, ținut de d. Gră-
dișteanu la Iași, cu ocazia desvălirii
stăruiei lui Ștefan cel Mare. Repre-
zentantul Austriei nu s'a achitat încă
comisiunea sa, numai pentru că mi-
strul de externe lipsește pentru mo-
ment din București, dar întrebarea
activă i se va pune d-lui Sturza
mai decât, îndată ce se va fi in-
ter la post.

Cititorii noștri știu de ce soiu a
 discursul care-a isbucnit din d.
 Grădișteanu. S'au afirmat lucruri pe
 că nu ne obicuisem a le auzi de
 de la membrii *Irredentei* din I-
 ta, iar impresiunea penibilă pe ca-
 a trebuit s'o producă în Austria,

adaoge încă prin faptul, că în
 prezența Regelui s'a ținut discursul,
 chiar Lui i s'a adresat. D. Petre
 Grădișteanu care-a vorbit cel din ur-
 la banchet — în favorul căruia
 e ora înaintată se poate invoca
circumstanță atenuantă—a ridicat
 toast în sănătatea provinciilor su-
 Bucovina, Bănatul și Transilva-

ni, cari ar fi lipsind încă din nefe-
 fire coroanei României, dar cari
 ate nu-i vor lipsi în tot-dauna. A-
 ū, adresându-se către Rege, zise:
 frumoasă este coroana Voastră, Sire,

r mai lipsesc încă câteva mărgări-
 e din ea; fie ca ele să inmul-
 sească într'o zi podoaba coroanei
 noastre! „*L'Independance Roumaine*,
 pă care cităm și noi, adaoge, că
 Regele Carol ar fi ciocnit cu d. Gră-
 dișteanu și i-ar fi strins mâna zim-
 od.

amcă o asemenea întemplantare nu poate
 neca fără urmă pe lângă guvernul aus-
 ac, înțelege ori cine. Asemenea acte
 sinceritate prea isbesc în buna cu-
 înță internațională, pentru ca să le
 și să treacă fără reprimandă, și
 isim cu cale și în regulă carepre-
 tantul nostru din București să
 timească avisul, de-a se informa mai
 e-aproape de la d. Sturza asupra a-
 stui discurs de banchet. Nu ne în-
 oim o clipă că ministrul de externe

se va sili a face declarații cari să
 satisfacă. El o datorește nu numai dem-
 nității Austriei, ci și interesului bine-
 înțeles al țării sale, care e avizată a
 trăi în pace și prietenie cu Austria, și
 care de sigur n'are nici un motiv
 de-a vedea sporindu-se, prin provo-
 cațiuni nesocotite ale unor patrioți
 prea aprigi, acea rea voință pe care
 România a produs-o deja prin atitu-
 dinea ei în cestiunea dunăreană.

D. Grădișteanu nu va provoca nici
 un resboiu între Austria și România;
 ministrul de externe se va lepăda de
 dănsul fără îndoială. Dar ideea pe
 care-a rostit-o cu atâta nesocotință,
 la un loc atât de nepotrivit, nu *bate*
câmpul numai în capul d-sale, ci în
 multe altele, și atunci când vinul i-a
 deslegat limba, a dat numai espresi-
 une unei idei care ne revine în toate
 visurile megalomane. Dar e foarte
 periculoasă — această frumoasă i-
 dee —; nu atâta pentru Austria,
 care va ști de sigur să-și mântie po-
 sesiunile în contra României, ci pen-
 tru compatrioții d-lui Grădișteanu,
 mai cu seamă. Vaza Austriei nu su-
 fere tocmă mult dacă un senator
 român mănăncă la desert câteva pro-
 vincii, dar bunele relațiuni între mo-
 narchia noastră și România se pot
 sguđui, dacă s'ar repeta prea des a-
 semenea aluziuni fiamănde la proprie-
 etatea noastră.

Ne-ar părea foarte rău de una ca
 aceasta, căci cu toată disensiunea care
 desparte pentru moment Austria de
 România, cu toată îndărătnicia, ce se
 opune în București în contra decizi-
 unilor conferenței de la Londra, cre-
 dem că e o necesitate politică, ca în-
 tre Viena și București să existe re-
 lațiuni bune.

România e singurul stat al penin-
 sulei balcanice care nu e slav; sin-
 gurul care nu-și întemeiază toată spe-
 ranța, tot viitorul, toată existența pe
 sprijinul Rusiei. După cel din urmă
 resboiu, Bucureștenii s'au putut con-
 vinge cât plătește amicia rusească,
 cum diplomația rusească respătește
 ajutorul dat la vreme de nevoie.

Serbi, Muntenegri și Bulgari pri-
 vesc cu speranță și incredere la Pe-
 tersburg; spiritul lor național arată
 ca acul magnetic pururea spre miază
 noapte.
 Ei s'ar confunda bucuroși în im-
 periul universal, pe care l'predică a-
 postolii panslavismului; ar privi fără
 durere cum naționalitatea lor pro-
 prie dispăre în cea rusească.

România însă, remarcabil avanpost
 latin în Orient, are voința tare și in-
 dreptățită de-a duce o viață proprie
 națională; numai cu îngrozire gâ-
 dește la eventualitatea de-a fi înghi-
 țită de Rusia.

Alianța cu Rusia n'a fost consi-
 derată în București din alt punct de
 vedere, decât ca un mijloc necesar
 pentru a ajunge la scopul eliberării
 și autonomiei naționale.
 De când le-a câștigat pe acestea,
 România se silește cu îngrijire a le
 și păstra.

Ea veghează cu zel ca nimeni să
 nu i se prea apropie, și toată poso-

morirea în cestiunea dunăreană se
 reduce poate la faptul că ea nu vrea
 să sufere nici măcar aparențele unei
 știrbiri a suveranității sale.

Un stat ténér cu asemenea senti-
 mente e avizat a sta bine cu un ve-
 cin puternic, care n'are nici cea mai
 depărtată intențiune de-a-i știrbi in-
 dependentă în ori și ce privire ar fi.
 Convingerea aceasta o au chiar Bu-
 cureștenii. Oricât de mare ar fi neîn-
 crederea pe care ocuparea Bosniei și
 a Herțegovinei a produs-o între po-
 poarele slave ale peninsulei balcanice,
 nici cei mai aprigi adversari ai noș-
 tri din România n'au afirmat, că am fi
 având de gând a anexa părți ale re-
 gatului sau c'am fi aspirând măcar
 a exercita o influență asupra politicii
 lui, precum a exercitat-o în adevăr
 Rusia de la anul 1855 până la 1879.

Din contra, Austria e cea putere
 care poate oferi un sprijin României
 când patronatul Rusiei prea s'ar fa-
 ce simțit la București.

Dacă România va fi silită într'o zi
 să se refugieze în brațele Austriei,
 nu va avea teamă de-a fi sugruma-
 tă în ele, precum i s'ar putea întem-
 pla în cele rusești.

Dar nici Austria nu are motive
 mai mici, de-a cultiva relațiuni bune
 cu România. Celelalte State balcani-
 ce nu vor fi nici când amice sinece-
 re ale monarhiei noastre. Pe noi
 nu ne înșeală nici măcar amabilita-
 tea din Belgrad, și știm unde-ar in-
 clina Serbia, dac'ar trebui să aleagă
 din senin între Austria și Rusia.

Ori cât de slavofilă ar fi de o cam-
 dată politica noastră internă, ea nu
 va câștiga nici o inimă în peninsu-
 la balcanică, și dacă e vorba să cău-
 tăm a câștiga amici peacolo, de si-
 gur nu ne vom îndrepta privirile nici
 la Cetinie, nici la Belgrad, ci numai
 la București.

Austria și România au marele in-
 teres comun, de-a mântine pana, pe
 care istoria și etnografia a întepenit-o
 între Rusia și Slavii de sud; pentru
 Austria, conservarea României e a-
 proape tot atât de importantă ca și
 pentru România însăși.

Așa ceva nu se schimbă într'u
 nic prin discursuri *superflue* a d'al-
 de d. Grădișteanu, și acei oameni
 din România, cari gândesc ca d-sa,
 ar fi mult mai folositori patriei lor,
 dacă s'ar convinge de vechiul pro-
 verb german: „Tăcerea e de aur.”

Cât despre conversațiunea pe care
 reprezentantul nostru o va avea în-
 curând cu d. Sturza, am dori ca ea
 să fie insuflată de spiritul concilia-
 țiunii.

Din cauza unui toast, spus în stare
 chefie, Austria se va certa tot atât de
 puțin cu România, precum nu se
 turbură relațiunile noastre cordiale
 cu Italia, pentru că o seamă de san-
 guinicii nosocotiți răgușese strigând
 după Trentin și după Triest.

Am reproduș în întregul seu ar-
 ticolul din *Neue freie Presse*. Tonul său
 liniștit, frazele sale binevoitoare la a-
 dresa guvernului României, care fac
 contrast cu atitudinea întregii presse

de peste Carpați, nu ne lasă nici o
 îndoială asupra originei lui oficioase.
Neue freie Presse este un împăciui-
 tor. El vrea să înlesnească Guver-
 nului românesc calea explicațiunilor
 și a seuselor. După resboiul P.
 Grădișteanu care a fost însărcinat să
 mângăie sentimentul unui *șovinism*
factice și să încălzească nițel primi-
 rea foarte rece la care cu drept cu-
 vent Regele și guvernul său se aște-
 ptau în Iași, eată pe blândul și inco-
 voiatul D-l Sturza, care trimite
 înainte pe „*Neue Freie Presse*” ca să i
 ceară audiență de la Ministrul de la
 „*Ball Platz*.”

*Nu luați în seamă pe acest nesoco-
 tit, zice d-l Sturza, prin organul său*
Neue freie Presse; noi suntem buni
amici ai Austriei, buni vecini. Vedeti,
n'avem de cât un singur inamic, un
singur adversar comun: pe Rusia. Ertați-ne,
ertați-ne!” *Ertăți-i, zice Neue*
Freie Presse, și de astădată. Mă port
eu garant pentru densii. Nu vor mai
face. Se vor purta bine d'aci înainte.”

Această rusofobiă cu timp și fără
 timp este semnul caracteristic al ar-
 ticolelor inspirate de Ministrul nostru al
 afacerilor streine. D-l Sturza pare is-
 călit în acest articol, ca și când l'ar fi
 redactat în persoană. Noi vom zice
 d-lui Sturza: Înțelegem până la un
 punct oare-care necesitatea de a îm-
 păca susceptibilități diplomatice pe
 cari singuri le-ați provocat prin im-
 prudenta voastră. Ați vrut, în fața lui
 Ștefan cel Mare, să ridicăți piticia
 voastră până la înălțimea marelui
 Domn, și neputând a-i aduce prinos
 mari și nobile fapte, i-ați adus decla-
 mațiuni seci și provocări după masă,
 fără să vă gândiți că după beție vine
 deșteptare, și că beția cuvintelor
 e mai periculoasă decât a vinului. A
 doua zi v'ați trezit cu doftorul la că-
 pătăiu și cu d-l reprezentant al Aus-
 triei în salonul Ministerului afacerilor
 străine. Mergi dară, d-le Dimitrie
 Sturza, mergi, după obicei, ingenun-
 che-te într'un comunicat umil, cere
 ertăciune, arde la București ceea ce
 ai adorat la Iași!

Ast-fel nu făcea Domnul Ște-
 fan când sărea din Suceava și da
 piept la patru hotare. Dănsul nu vor-
 bia multe, mai cu seamă după ma-
 să, dar nici hanul Tătarilor, nici ca-
 liful Musulmanilor, nici regele Polo-
 niei, nici regele Ungariei, nu l'au
 văzut cerând ertare de cât de la
 Dumnezeu. — Dar aste timpuri sunt
 trecute!...

Să caute d-l Dimitrie Sturza să
 împace pe acei pe cari cu nesoco-
 tință i'a atins. Inșă îi dăm o pova-
 ță amicală: Închinându-se Austriei și
 cerând ertare, cum i se cuvine, să
 se ferească să atingă pe cei l'alți ve-
 cini ai noștri, tot atât de dirji și de
 puternici; să nu mai inspire multe ar-
 ticole în felul celui din *Neue freie*
Presse, căci, de! cine știe? se nu fie
 silit mâine să facă scuze și Rusiei....

„Amicul meu, Domnul Consilier de stat „Dimitrie Bakradzė, arheolog și Vice-Președinte al societății arheologice din Tiflis, într-o excursiune arheologică întreprinsă în Colehida pentru a studia „manuscrisurile georgiene care să serve la „istoria eclesiastică a popoarelor georgiene în Imerethia, descoperi o veche bibliie georgiană, care, după densul, este prima „carte tipărită în limba și cu litere georgiene.

„Marele interes al acestui antic document „este descoperirea făcută, ca introducerea „tipografiei în Georgia se datorește unui „străin, care se dovedește a fi fost un Român.

„Această Bibliie a fost descoperită de d. „Bakradzė în orașul Kutais în Imerethia, „dar ea a fost tipărită la Tiflis în anul 1710 „de către Românul Mihail, fiul lui Ștefan, „și după cum se pare fiu de preot (?). El „a lăsat un suvenir tipărit chiar în Bibliie, „de existența sa, în niște versuri imprimăte în limba Românească, dar cu litere „georgiene.

„Domnul Bakradzė mă rugă să-i traduc „aceste versuri; dar eu având părăsit Bucu- „rești încă de la 1845, și ne mai având „aici ocazie a vorbi românește, nu putui, și „deci rugai pe soră-mea, Luisa Bacalovitz, „născută Bayern, să le traducă, de oare ce „densa n'a venit în Tiflis decât în 1873 și „prin urmare nu a uitat încă de tot limba „Românească; soră-mea însă cunoaște lim- „ba românească modernă, care diferă mult „de limba cea veche și deci mi'e teamă ca „traducerea să nu fie bine făcută; de aceea „ve rog să-mi trimiteți traducerea exactă „ca să pot corege în cartea D-lui Bakradzė.

„Știind că această descoperire a amicului „meu va interesa pe toți Românii, profit „de ocaziunea ce se prezintă cu plecarea „amabilului nostru Consul al republicii fran- „ceze în Tiflis, care merge în România să „facă o călătorie de plăcere, spre a-l ruga „să înmăneze onor. Societăți geografice „din București, un pachet coprinzând mai „multe cărți și broșuri destinate aceluia on- „societăți.

„Veți găsi pe paginile 6 și 7 din car- „tea d-lui Bakradzė versurile în cestiune „cât și traducerea făcută de soră-mea.

„Pentru mine personal această descopen- „rire avea un indoiit interes; mai înteu a- „cela de a cunoaște epoca introducerii im- „primării în Georgia și al doilea că intro- „ducătorul artei tipografice în Georgia a „fost un compatriot, ca să zic așa, al meu, „căci eu inmsui sunt Transilvănean, care de „la vârsta de 15 ani am locuit în București, „unde mi-am și făcut studiile, care imi „dăde ideea de a „mi întoarce privirile spre „Orient. În anul 1845 plecai deci la Odessa, „unde vederea Mării-Negre aprinse în mine „noui dorințe, și mă dedeu cu „totu „studiului științelor naturale; la 1849 mă „imbarcai pentru Caucaz unde mă stabili „și unde trăese și astăzi. Cunose acum Cau- „casul în toate unghiurile sale, atât ca Ge- „olog și naturalist cât și ca arheolog, is- „toric și geograf.

„Așa dar un Român a introdus imprimă- „meria georgiană în Caucaz și un Ardelean „(Saxon) viind din București formă baza „museului de aici, introduce arheologia, eu „făcni primul pas pentru intruirea con- „gresului arheologic. în fine eu siliu pe „învețații Europei să „și întoarcă privirile „asupra geografiei antice a Caucașului, cea „mai clasică din lume, dar tot odată și cea „mai necunoscută.....

Frideric Bayern
naturalist și arheolog la Tiflis

Iacă, domnule redactor, o desco- „perire care, de sigur, cum zice d. „Bayern, va interesa pe toți Românii. „Sunt acum 173 de ani, un Român „pătrunse până în Transcaucazia, stu- „diă limba georgiană și tipări în lim- „ba și cu caracterele georgiene ân- „tăia carte: Biblia.—De unde a fost „acest Mihail Ștefan? Fost-a el singur „sau mai mulți; cum lasă a se înțe- „lege versul: „Așa și tipografii două „cărți sfărșiră“ și care să fi fost a- „ceastă a doua carte? Prin ce impre- „jurări ajunse el tocmai la Tiflis? Iată „niște întrebări, cari merită o cercetă- „re mai amărunită. Eu, din parte mi, „mulțumind d-lui Bayern pentru a- „ceastă interesantă comunicare, l'am „rugat a-mi da mai multe amănunte „în această privință. Cred că Aca- „demia noastră ar trebui să întreprinză

o campanie serioasă spre a-și procura „originala Bibliie tipărită de Mihail „Ștefan în 1710 la Tiflis, și care as- „tăzi se află în Muzeul arheologic din „Tiflis, sau cel puțin o reproducție fi- „delă după densa.

În viitorul No. al *Buletinului So-* „*cietății Geografice*, voi reproduce ver- „setele de mai sus în original, adică cu „caractere georgiene, și sper până a- „tunci să pot primi de la d. Bayern „mai multe amănunte asupra acestui „Mihail Ștefan.

Primiți, domnule redactor, asigu- „rarea stimei mele.

George I. Lahovari,
secretar general al societății Geografice Române.
București, Iunie 1883.

Informațiuni

Asupra celor inserate în ziarul *Tim-* „*pul* de la 11 Iunie curent, relativ la „administrațiunea județului Teleorman, „d. ministru de interne cerend lămu- „riri domnului prefect al aceluia județ, „acesta a trimis un raport ce s'a pu- „blicat în „Monitorul“ de azi. Spațiul „nepermițându-ne vom reproduce co- „municatul în numărul de mâine, „rezervându-ne dreptul d'a reveni asu- „pră-i.

Casul de holerină din Galați ce am „înregistrat ieri după „Posta“ este ade- „vărat. După registrul stărei civile, „numele celui ce a murit de holerină „este „Ioniță Toderașu,“ în etate de „65 ani, de constituție robustă, de profesie „olar, cu locuința în Vadu-Un- „gurului, despărțirea a V-a. El s'a „inbolnăvit în noaptea de Marți 14 „spre 15 Iunie și a murit Sâmbătă „18 Iunie la orele 8 dimineața, după „o tortură oribilă de 60 ore.

Insfârșit, demisiunea d-lui Tache „Anastasiu, satrapul județului Tecuci, „a fost primită.

În Basarabia de sud a apărut o „insectă pănă acum necunoscută, care „distruge plantațiunile de tutun.

Gaz. de Roumanie spune că mi- „siunea care va trebui să reprezinte „armata noastră la manevrele oștirii „franceze se va compune din d. co- „lonel Sergie Băicoianu (cavalerie), d. „colonel Iarca (infanterie) și d. loco- „tenent Văsescu (artilerie).

CRONICA

Societatea filarmonică „Lira“ va da Sâmbă- „tă 25 Iunie (7 Iulie) 1783 în sala și gră- „dina „Orfeu“ a 19-a Serata-muzicală teatrală- „dansantă. Programa este foarte variată.

Prețul intrării pentru un membru Ln. 1. — „Lojile Ln. 6. — Pentru un introdus Ln. 2. — „Lojile Ln. 12.

Biletete de intrare și lojile se vënd la „președintele societății d. I. Weiss, Palatul „Dacia-Romania“ și la d-nii G. Mangsch, „N. Zoner, C. Nicolau, giuvaergiu, calea „Victoriei 10, iar lojile numai la d. I. Weiss. — „În seara de producțiune se vor vînde bi- „lete numai la persoanele introduse și pe „garanția unui membru.

D-ni membri sunt rugați a purta insig- „niele la această producțiune pentru a se „distinge.

Inceputul producțiunii la 8 jum. ore sea- „ra precis.

Impărțirea premiilor s'a decis a se face „și anul acesta în zilele de 29 și 30 Iunie, „și anume: În ziua de 29 Iunie pentru a- „levi premianți din școale primare urbane și „secundare de băeți; iar în ziua de 30 Iu- „nie pentru elevele premiante din școalele „primare urbane, secundare și profesionale „de fete.

Tot la 29 Iunie va avea loc distribuira „premiilor și elevele premianți și elevele „premiante din școalele primare din comu- „nele rurale.

Solemnitatea va începe la orele 12. Lo- „calul unde se va face împărțirea premiilor „nu s'a hotărit încă, cel puțin pentru Bu- „curești.

Expozițiunea de carte, de desen și de „lucru de mână a Azilului „Elena Doamna“ „rămâne deschisă toată săptămăna de la ora „8—12 și 3—5.

Distribuira premiilor va avea loc, Du- „minică 26 curent, ora 10 a. m.

Consiliul de rășbou a pronțat ieri s'a- „ră hotărira sa condamnănd pe gardul An- „toniu la 5 ani reclusiune, pe A. Lazărescu „la 3 ani și pe N. Dulna la 6 luni inchi- „soare și la degradare pe câte-și trei.

Consiliul județean de Ilfov a hotărit cla- „direa mai multor școale primare noi în a- „cest județ.

Românul află că d. supt-locotenent din „cavaleria Gigartu se află trâmăș naintea unui „consiliu de reformă, Iată ce a dat naștere „la aceasta: Se știe c'a fost un duel între „d-sea și d. locotenent din vânători Vlades- „cu, în care acest din urmă a primit o lo- „vitură cu sabia în obraz. A mai trecut „după aceasta un timp oare-care și, în mo- „mentul când batalionul de vânători în care „se afla d. Vlădescu, pleca din Craiova la „stația Titu, unde se afla d. supt-locotenent „Gigartu, d. Vlădescu se dă jos din tren și „bate pe fostul său protivnic, ast-fel în căt „fu nevoit să intre în spital. D. Vlădescu „a fost imediat provocat la un nou duel, „ear d. Gigartu se află trâmăș naintea unui „consiliu de reformă.

Cooperatorul roman spune că, în comu- „na Zmărdioasa din plasa Marginea din ju- „dețul Teleorman, se țese de câte-va femei „o stofă de lană amestecată cu borangie care „este de toată trumusețea. Coloarea sa este „cenușă foarte închisă. Această stofă, în „contextura căria se observă mici cadrila- „ture de o finetă vecină cu a alpagaii, va fi „depusă la expozițiunea cooperatorilor.

Pe ce mâini a ajuns țara.

Citim în *Resboiul Weiss* :

În mai multe namere ale ziarului nostru, „am arătat modul nedemn în care frați *Le-* „*culești* din Bacău exploatează materialicește „poziția lor de partizani ai guvernului actual, „enumerând între altele diferite fapte ruși- „noase ale p-lui G. Lecca, ministru de fi- „nanțe comise în prejudiciul satenilor de pe „moșia sa. La toate acestea ne-am pomenit „într'o zi cu o epistolă a d-lui general Di- „mitrie Lecca, prin care ne cinstește cu o „injurătură și se dă fraților *Lecca* brevetul „de *inamici ai hoșilor*.

Gazeta de Bacău de la 18 ale curenteii, „venindu-ne în ajutor, dovedește iarăși prin „fapte pozitive că departe d'a fi inamici ai „hoșilor, din contra frați *Lecca* proteg cu „mare stăruință pe hoși cei mai dovediți. „Reproducând aci pomelnicul *Gazetei de* „*Bacău*, trebuie să mai adăogăm, că numai „d. general D. Lecca n'are dreptul a vorbi „de onorabilitate: Un ostaș care, spre a „servi interesele unui grup revoluționar „și-a „călcat jurământul de credință către Capul „Statului, înlesnind o călcare nocturnă în „palatul domnesc, păzind de soldații batalio- „nului aflat supt comanda sa și surprinzend „singur cu revolverul în mână pe domnitor „în odaia de dormit, un asemenea ostaș n'a „făcut rășbou hoșilor, ci onoarei, în numele „căreia nu'i mai este permis a vorbi.

Iată cum se exprimă *Gazeta de Bacău* :
Prin ziarul „*Resboiul*“ d. general Lecca „se încearcă a întempera la cele ce se spun „asupra d-sale și fratelui d-sale d. G. Lecca. „Intimpinarea fiind sub-semnată, avem drept- „tul credem, să vorbim direct cu d-sa și cu „fratele d-sale care i-a dat autorizarea de „a'l apăra.

Generale! Ați zis în intimpinare :
.....„În viața lor frați *Lecca* au făcut ră- „șbou hoșilor“.....

De sigur, că n'ați voit să dați a înțelege „că v'ați batut cu hoșii prin păduri sau pe „la drumul mare, dar că ați urit și ați pri- „gonit tot-d'una pe hoși de orașe, sau mai „bine zis ați fost dușmani cei mai inver- „șunați contra funcționarilor abuzivi, fiind- „că era și vorba de funcționarii primăriei.

Dacă este așa, să vedem : *Pe d. N. Me-* „*lecca*, distituit de ministru Sturza pentru a- „buzuri la vama Ițani, cu raport către „Domn, d. ministru G. Lecca 'l-a luat și 'l-a „pus controlor financiar.

Pe d. G. Broșteanu, fost polițaiu care „a șezut în pușcărie pentru torturi și in- „iuriri, judecat și condamnat de o curte la „2 ani închisoare, d. ministru G. Lecca 'l-a „strâns și 'l-a pus controlor financiar.

Pe d. Dimitrie Lupășcu, care prin scri- „soarea prefectului Vidrașcu dată publicității, „se constată că în calitatea de avocat al sta- „tului a *exploatat însurăței în mod odios*, „ca *este neonest*, că arhivele judecatorului „de pace și a tribunalului sunt pline de „procese de escrocherii, destituit de ministru „Brătianu, d. ministru G. Lecca 'l-a spălat „și 'l-a numit comisar al guvernului la cre- „ditul agricol.

Pe d. T. Chemingher, care ca avocat al „statului a traficac cu procesele statului, și „care ca director de prefectură în 1880, a „delapidat suma de 12,000 fr. și dacă n'a „înțiat în pușcărie a fost pe de o parte mila „celor ce l'a ajutat și pe de altă ertarea par- „chetului, d. ministru G. Lecca l'a numit „secretar la creditul agricol.

Ei, generale! D-ta care știi când măn- „cencă cine-va biftec și bea șampanie, în „București, nu știeai de aceasta în Bacău? „Fratele d-tale nu le știea? V'ași crede prea „indrășneți ca să tăgăduiți.

Cum rămăne dar acum cu aceea ce ați „zis prin „*Resboiul*“?

Mai ziceți în acea intămpinare :
.....„Și nici funcționari cul,abili nu sunt „alegători fraților *Lecca*“.....

Auzisem, generale, mai deunăzi o veste „tristă, dar de sigur eșita din o gură raută- „cioasă, că : discursul ce l'ați ținut în ca- „meră cu ocaziunea alegerei de președinte, „lumea d'acolo credea că v'ați perdat oare „cum mințile. Noi ne-am supărat de aceasta, „dar acum vedem că oareși-care bănuială „tot trebuie să fie.

Cum? Casierul comunal, Ioan Stanciu, „care șade acum în pușcărie, nu v'a votat „pe d-voastră acum la alegerea din Aprilie? „Nu i-ați scris singur biletul? Controlorul „financiar, N. Meleca, nu v'a votat pe d-v. „tot în această alegere? Primarul comunei, „G. Hociung, secretarul comitetului V. Can- „cieov, care șed acum în pușcărie, nu a vo- „tat tot-d'una pe fratele d-voastră G. Lecca, „în colegiul al 2-lea? D. Gh. Broșteanu, nu „l'a votat iar? D. Lupășcu, iar nu?

Ce ați crezut, generale, că dacă publi- „cați acestea în București, noi de la Bacău „n'avem să le citim?

Ați zis că, cuiu nu vă este în Bacău, „știm; cuiurile vă sunt în Ungureni și De- „alu-Mare, acolo țipă sateni ca în gura șar- „pelui, p'acolo se se chestează muncitori și „se bat cu nule, p'acolo se omoară oameni „și să ia cu topuzul averea altuia. Dar în „Bacău ce aveți?

În Bacău aveți un comitet așa zis al par- „tidului național-liberal, unde fratele d-voas- „tră, generale, d. Gh. Lecca, este președin- „te și d-ta esacutorul, care comitet mai mult „de cât majoritatea este compus din func- „ționari de mai sus. I'ați publicat și i'avem „tipăriți.

În Bacău pentru a vă susține și a dom- „ni ați strâns în juru-vă pe acei ce 'reclă- „mă pușcăria, pe mizerari și oameni fu- „giți de prin alte locuri, i'ați făcut liberali „și i-ați încurajat prin protecțiune, i-ați to- „lerat și acum vă faceți că nici nu 'i cu- „noașteți.

Banda exploatorilor-naționali este mare „și în sirurile ei sunt partizani și votatori „d-voastră. C-le ce s'a descoperit și se des- „coperă, fac rusin. Iată ce ați făcut d-voas- „tră în Bacău.

HOȘIILE DE LA BACĂU

D-nul Inspector Vera reintorec- „du-se la Bacău a început iarăși cer- „cetările sale în privința hoșilor co- „mise la primărie și la comitetul per- „manent.

Neobositul inspector în unire și „cu procurorele local cercetează fie „ce act și condică pentru a putea că- „păta mai multă lumină și a face o „descoperire complectă a acelor hoști.

Printre falsele mandate și chitan- „țele găsite în lada comunii, care con- „stată hoșiile, și unde anume sunt „banii, la 13 ale curenteii s'au găsit „și 2 chitanțe a D-lui Nicolae Gen- „tili, casierul general al Jud. Bacău, „nna de 1300 franci, ceia laltă de „1500 fr., ambele din 1882.

După informațiunea pozitivă ce *Vo-* „*cea Democratică* a putut căpăta, una „din acele chitanțe are cam această „coprindere :

Postul Casier comunal Stanciu atestă că

a primit 1300 franci de la frații Focșani „antreprenori accizelor comunii cu care „va scădea din căștiul pe lună.... (nu pute- „ști anume care,) iară în josul acelei chi- „tante, casierul G ntilli declara sub proprie- „sa semnătură că suma citată mai sus a „fost primit de el :

A doua chitanță iarăși a d-lui Gen- „tili de 1500 fr. primiți tot prin an- „treprenorii Focșaner, și scăzuți din „căștiul accizelor comunii și păstrați „tot în casă.

Numita foae adaugă :
Toate aceste daraveri însă s'au făcut prin „intermediul lui Iancu Finchelștain, tovară- „șul lui Hăciung și Stanciu.

Imediat după afarea acestor chitanțe s'a „chemat pe d-l Gentilli, care la întrebări „ce i-s'au pus, de și a recunoscut că sumă- „le sale, însă a obiectat că sunt afacere „lui personale și particulare; apoi s'a în- „țat a proba prin un comerciant evreu „aice numit Brumer că sunt plătite, și ca „prin urmare fără drept i se dețin în casă „Stanciu însă susține contrariul.

Nouă nu ni se pare de loc întemeiată „această scusă.

Întrebarea este : „ce caută casierul ge- „neral în casa comunală? În ce calitate „a primit d-lui banii de la antreprenor? Dacă „i-a primit ca casier general în comptul ca- „rei datorii a comunii, și în ce condiții „nume sunt trecuți la timp acești bani? „Iar dacă i-a împrumutat personal, atunci- „ca cu atât mai rău, căci d-lui trebuia să „știe că casierul comunal nu are dreptul de a „împrumuta nimăruți nici un ban din veni- „turile comunii. În fine dacă aceste chitanțe „sunt plătite, cea ce noi nu credem, cum de „nu le au cerut înapoi de atata timp?

Sărmană comună! Iată unde-ți e „averea! și încă tot se mai găsesco „mulți oameni curioși, cari întrebă „unde sunt atâtea mii de franci co- „lipsece din casa comunală, și ce s'au „făcut cu zecimi de mii de franci luați „în puterea falselor mandate?

Primarul Hociung ne mai putând „sătura mulțimea pungilor patriotice, „nevoit a fost să useze de toate mij- „loacele ne oneste spre a-și procura „bani, căci iată ce mai află acum în „urmă *Vocea democratică* :

În budgetul comunii, se ved puși un nu- „mer de cantonieri cu salar de 30 fr. pe „lună. El făcea la fie-care finit de lună câte „un proces verbal, alătura o listă de nume „inchipuite până la trei-zeci de oameni, pu- „nea în dreptul fie cărui nume câte o cifră „oare-care, constituia un total de la 450 pa- „că la 550 franci pe fie-care lună, și or- „dona să se emită mandat pe acea cifră.

Mandatul se făcea pe numele casierului „Stanciu.

Casierul iscălea ca primitorul banilor, și „în urmă îi împărțea se vede cu primarul, „căci impieगतul primăriei rânduit asupra „cantonierilor spune că nici o dată n'a avut „mai mult de cât 5, 6 până la 8 cantonieri „pe lună.

Cu regula aceasta Hociung și percep- „torul, de ani întregi furau comuna câte cu „2, 3 sute de franci pe fie care luna și de „la această afacere.

CRUZIMELE DE LA UNGURENI

Citim în *Gazeta de Bacău* :

Săteanul *Constantin Petcu*, este bă- „tut de fiul d-lui Gh. Lecca, stricân- „du'i falca dreaptă și mâna dreaptă.

Ioan Sava este bătut de vechilul mō- „șiei, și astăzi zace și nu e speranță „de îndreptare.

Femea Iinca Sërbu, este bătută de „feciorul boeresc Gavril Moisi, cor- „pul ei negru de lovituri.

Femea Maria Bogaciului, după ce „a fost tărătă și i s'a rupt hainele de „pe ea de feciorii boerești, a scăpat a- „poi numai în cămașă, venind așa 10 „chilometri până la Bacău, căci fiul „boerului ordonase s'o impuște.

Toți aceștia au certificate medica- „le și hărtii date la procuror și jude- „cător; inse cine indrășni-va contra „ministrelui G. Lecca?

REVISTA ZIARELOR

anul susține, că situațiunea mară e barometrul care indică cel mai sigur și netăgăduit economică a națiunii. Apoi, dovede, că la noi stau lucrurile, arată că în Ungaria ele, că în acest stat vecin da publică s'a urcat pe fie ce an de 207, 500,000 lei. Deci măsura costă mult pe Unguri!

Biele public invederează că de a fost pentru țară noaptea de februarie 1866: și pentru națiunea ei, și pentru religie stră-

altatele politice le cunoaștem: ștergerea art. 7 din constituție, pierderea Basarabiei, a Du-

altatele religioase le vedem Române: căderea clerului, introducerea religioasă a ceremonialului aproape

etc. și apoi ridicarea episcopului catolic la demnitatea de mitropolit. — Dela mitropolitul nostru n'avem nimic de sperat. "Or"

publică o Enciclică a sfântinod, semnată de toți prelații de Arhiereul Melhisedec de Orleanu.

oarea oare această Enciclică? Colizarea țării?

Națiunea răspunde la acușările ziar din capitala Ungariei "Lloyd", care zice, că Români la înființarea unui mare im-

romănesc, ceea ce s'a văzut toaștul d-lui Grădișteanu la după "Națiunea" dorința Româ-

foarte firească și legitimă, nu vor să asuprească pe alte națiuni, cum fac Ungurii, ci nu-

toți românii să fie puși sub sceptru, ca Italienii, Rușii, Germanii etc.

Mania liberă, lăsând la o parte moment negura politice, de conservatorului de muzică, merit a îndrepta gustul po-

cătră o țintă ce ne lipsește: a spiritului. Guvernul face prea Publicul e coprinș de apatie

legând inportanța lucrului. N'au nici un profesor de literatura slavă: nici o bursă pentru străin-

nici o incurajare — așa nu se artă!

Boiul W. dovedește, cum guroșu cocoloșește ori-ce afacere nu'i vine la socoteală să se facă. Așa cu afacerea general Slăniceanu.

se se constituie Stat in Stat: un stat mic de streini, o avangardă dushmanăască în timp de rebel.

Art. 8 la alin. 2 din Constituție zice: „Numai împământenirea aseamăna pe streini cu Românul pentru esecitarea drepturilor politice.“ Oare la Căile ferate este vre un strein împământenit? Nici unul.

Cu toate acestea, ei sunt asemănați Românilor.

Art. 10 al 2 tot din Constituție zice: „Românii, ei singuri sunt admisibili în funcțiunile publice, civile și militare.“

Dar oare așa este în realitate? Nu. După statistica din urmă, s'a constatat în mod cert, că la Căile ferate din 500 funcționari Nemți, Unguri, Prusaci, Polonezi și jidani, numai 15 sunt Români, iar cei-l'alți sunt streini cu inima, simțimentele, cugetarea, obiceiurile și cu naționalitatea. Drepturile lor este o usurpațiune nedemă, este o spoliatiune rușinoasă, este o violare la legile țării și Românii sunt victima, și directorul general, gădele.

La al. 4 de sub acelaș articol se adaugă: „Streinii nu pot fi admiși în funcțiuni publice de cât în casuri excepționale și anume statornicite de lege.“

„In casurile excepționale,“ este atunci când nu s'ar găsi români capabili pentru o specialitate; precum ingineri streini, când nu am avea școale de in ginerie; medicii streini, când nu am avea Facultăți de medicina; funcționari la Căile ferate când nu am avea gimnaze și licee; și anume statornicite de lege,“ apoi ce lege există în România care se autorise pe streini a ocupa funcțiuni publice? Nici o lege în sensul acesta n'a fost, nu este, nici va fi pe cât timp în vinele Românilor va curge sânge Românesc. De unde dar d-nul general Fălcoianu și însușește dreptul de a proteja pe streini, a'i manține la posturile lor pe cari le aveau de la Nemți ca o sfidare la constituția țării și ca o palmă în obraz dată Românilor.

Ce, d-nu Fălcoianu, Olănescu, Paciurea, Miculescu, Popescu, Mănescu, reprezentanții guvernului, oare nu găsesc-dor Români spre a înlocui pe streini? Ori d-lor îi tolerează inadins ca se se învechească și apoi se vină cu o lege generală de împământenire pentru denși? Nu știu d-lor, „că streinul e tot strein?“ El nu se împământenește de cât cu intenția d'a specula pe Români, a se imbogăți și a trăda când ocaziunea se prezintă. După cât se vede din fapte, acești d-ni nu sunt români de cât după terminațiunea numelui; streini la inimă și sentimente, pentru ca ei să influențeze de recomandațiunea consuliilor și interese egoiste în detrimentul propriilor lor frați.

Art. 163 din c. penal zice „funcționarul public care va intra în lucrarea funcțiunii sale penă a nu depune jurământul cerut, se va pedepsi cu o amendă egală cu onorariul pe 1/2 lună, neputând nici o dată ocupa aceea funcțiune fără a depune jurământul cerut.“

Când autoritatea streină a căzut prin recumpărarea căilor ferate de către guvernul Român, streinii funcționari au încetat și ei d'a mai fi funcționari.

Când autoritatea Română s'a instalat toți funcționarii trebuiau numiți prin decrete și supuși jurământului prevăzut de articolul citat. Aceasta nu s'a făcut, renumiți n'au fost, jurământ n'au depus și acei care au calcat legea vor avea răspundere când judecata de apoi va veni să pedepsească pe nelegiuiți. Din frasa ne putând nici o dată ocupa aceea funcțiune fără a depune jurământul cerut, rezultă că streinii funcționari sunt considerați ca și când n'ar fi, și pentru că ei continuă tot ca sub regimul nemțesc, desprețuesc legile țării și se fac culpabili împreună cu complicii lor cari îi tolerează în interesul realizării scopurilor lor meschine.

Dreptul funcționarilor streini începe numai după ce ei vor fi împământeniți, numiți prin decret, și numai pentru depunerea jurământului, ast-fel ei sunt afară din lege, și d-nul general Fălcoianu cu consiliul de administrație și cu cei mai sus citați precum și d-nu Cantacuzino sunt responsabili de aceste călcări de lege.

Românii au devenit streini în țara lor, deci trebuie să se sinucidă pentru că nu sunt capabili de nimic la ei acasă.

Asuprirea și nedreptatea guvernăntilor aduce pe cetățeanul cel mai pacinic la desperare și îl silence a se revolta. Deci nu este departe timpul ca asupritorii să și primească respătarea operii lor întreprinsă cu atâta sfruntare, contra legilor țării.

După aceste elemente, vom continua studiul pentru fie care în parte.

X.

MESURI CONTRA CHOLEREI

In fața cholerei ce bantue unele localități ale Egiptului și anume Damietta și Manzurah, cu caracter violent, ministerul, îndată ce a primit științe oficiale despre ivirea boalei în numitele localități, n'a întârziat un moment, ci chiar în acea zi, 17 curent, a convocat în sedința extraordinară consiliul medical superior care, luând în considerație științele primite, a încheiat următorul jurnal sub No. 511:

„Astăzi, 17 iunie 1883, având în vedere adresa No. 9.811 din 15 curent, a domnului ministru de externe, prin care se face cunoscut că în Egipt a izbucnit cholera cu mare violență și că s'a înființat la Beirut și la Smirna carantine pentru corabii și pasageri, iar că în cele-alte porturi ale Mediteranei toate proveniențele din Egipt sunt refuzate;

Considerând că România nu este încă direct amenințată;

Considerând însă că trebuie luate precauțiuni ca la cas de necesitate să se poată aplica grabnic măsurile preventive;

Consiliul medical superior opinează:

1. Ca baracele existente de carantină de la Sulina și de la Constanța să se repare îndată și să li se facă adăogirile cari se vor găsi necesarii pentru a putea funcționa;

2. Să se construe de o cam dată imediat și la Giurgiu locale de carantină pentru proveniențele din Bulgaria;

3. Să se ia măsuri pentru ca pe granița Dobrogei despre Bulgaria să se poată înființa cordon sanitar militar la cas de trebuință;

4. Patentele de sănătate ale vaselor cari vin în porturi române din porturile mării Negre și din Bosfor să fie vizate de către consuliul României aflați în acele porturi, iar în lipsa de consuliul României să se intervină pe lângă guvernele altor State Europene pentru ca consuli lor să vizeze patentele de sănătate.“

Pentru punerea în executare neîntarziat a măsurilor propuse de consiliul medical superior prin citatul jurnal, consiliul de miniștri, chiar a doua zi, a aprobat deschiderea unui credit extraordinar de 100.000 lei, care să serve la întempera cheltuelilor necesarii, și tot în aceeași zi a și pornit atât sub-directorul serviciului sanitar, doctorul Polizu, cât și arhitectul ministerului la porturile Constanța și Sulina, pentru a regula imediat completarea localurilor de carantine în arătatele localități; astăzi pleacă și directorul serviciului sanitar la Giurgiu, pentru a stabili și acolo locul și modul clădirei cât mai neîntarziat a unui stabiliment de carantină. In fine, pentru ca serviciul sanitar civil să poată avea la dispoziția sa, în cas de trebuință, numărul suficient de personalul medical de care astăzi, chiar în timp normal, se simte lipsă în multe localități, s'a intervenit la ministerul instrucțiunii publice, ca să invite pe profesorul clinicii medicale de la facultatea de medicina să facă imediat studenților în medicina din anii mai înaintați o serie de lecțiuni atât asupra naturii cholerei cât și asupra tutulor mijloacelor igienice și medicamentose, cari astăzi sunt indicate de știința ca mai eficace pentru tratamentul atât preventiv cât și curativ al numitei boale. — *Monitorul*.

Al cui e Lacu-Sărat?

Monitorul de duminică publică următorul aviz al ministerului domeniilor:

In ziarul *Românul* de la 15 Iunie curent, pe pagina IV, se vede inserat următorul anunciu:

„La Lacu-Sărat, de închiriat sau de vânzare o casa nouă, conținând două apartamente, unu cu trei odăi și bucatărie, altu cu patru odăi, și bucatărie. A se adresa București, strada Berzei No. 96.“

Acest anunț, în modul cum este redactat, lasă a se înțelege că vânzătorul ar fi având drept de proprietate și asupra imobilului.

Ministerul previne publicul că la Lacu-Sărat nimeni nu este proprietar de cât Statu, și că toate construcțiunile făcute pe terenu destinat pentru un stabiliment de băi, sunt cu totul provizorii, fără ca acei care le a înființat să aibă alt drept de cât asupra materialului construcțiunilor, pe care

pot să l ridice când vor voi, conform condițiunilor după care li s'a acordat inoiala de a construi. Prin urmare, ori ce cumpărare de imobil la Lacu-Sărat, de la altă persoană de cât de la Stat, este nulă și de nul efect. Sunt rugate dar și toate tribunalele din țară a nu legaliza și transcrie nici un act de vânzare pentru ori-ce imobil de la Lacu-Sărat, de oare-ce tot terenul de la Lacu-Sărat este proprietatea absolută și exclusivă a statului.

Ofrande

Domnu Constantin Cancea, primarul comunei Calafat, dăruind acelei comune un drapel nou de mătase cu marca județului, două harte de perete, un termometru, una pereche calimări, două urne cu bilele lor și patru scaune, precum și 200 lei ce i se acordase pentru cheltuelile mergeri sala în București la serbarea zilei de 10 Maiu; ministerul esprimă domnului Cancea mulțumirile sale pentru aceste ofrande.

Domnu doctor Fotino bine-voind a oferi suma de lei 250, ce i se cvenea a primi de la comitetul permanent al județului Ilfov pentru chiria localului sub-prefecturii de Sabaru, în folosul școalei din comuna Domnești Căltuna, ministerul, în facia acestui laudabil act, esprimă domnului Fotino deplinale sale mulțumiri.

Varietăți

O familie numeroasă. — In numărul din urmă al ziarului „Estateta“ din Madrid cetim următorul lucru curios: Zilele aceste s'a întors în Galiția, patria sa, un bătrân în vârstă de 93 de ani, care de vre 70 de ani trăia în America, unde se dusesse să încerce norocul. El are acum cu copii, nepoți și strănepeți, 193 de membri ai familiei, afară de aceasta un mare număr de gineri și nurori, cari, cu toții împreună s'au întors pe propriul său vapor în Spania. Respectabilul unchiș să numește Lucas Negreiras de Saez, a străbătut America toată în lung și în larg, și posedă acuma în urmă o mare prăvălia de pei în Boston. In cele trei căsătorii ale sale a avut fericirea să devină părintele a 37 copii. Prima sa soția, o Spaniolă, i-a dăruit 11 copii. A doua sa soția, cu care a trait 18 ani, i-a dat 19 copii în 13 nașeri. Insurat pentru a treia oară, la vârstă de 55 de ani, el avu deosebita fericire a și vedea familia mărită încă cu șapte capete.

Cel din urmă vâstar al acestui puternic trunchiu a văzut lumina în 15 Iulie 1864, când părintele său număra 74 ani. Fiul cel mai mare este acum în vârstă de 70 de ani și a dat părintelui său până astăzi 17 nepoți, din cari cel mai în vârstă are 47 ani. Iată cum stă această curioasă familia în momentul de față: 16 fiice, din cari una nemăritată, 11 maritate și 4 veduve; 23 fii, din cari 6 neinsurați și trei vaduvi; 47 nepoți din cari 17 neinsurați, 22 insurați și 4 veduvi; 45 strănepeate, din cari două nemaritate și 39 strănepeți neinsurați și trei rostrănepeți. Bătrânul trăește într-un mod foarte măsurat. Prânzurile sale constau din legume și pâne cu puțină sare. El se preambă în fie-care și cel puțin trei oare pe jos și face exerciție igienice. El n'a gustat nici o dată vinuri și bebuturile al coolice. Cu toată vârsta sa înaintată, el se bucură de o perfectă sănătate.

NOTIȚE BIBLIOGRAFICE

In curând va apare și partea a doua din Teoria Verbului după frații Bescherelle de N. Droc-Barcia-nu, director al gimnaziului din Giurgiu.

A exit de sub presă: **Cobicele comunale complete**, coprinzând toate legile decretate de la anul 1878 până la inchiderea sesiunii Corpurilor Legislatoare din anul 1883, completeate cu cele mai vechi rămase în vigoare, adică: **legi comunale, financiare, de instrucțiune publică, militare, comerciale, vamale, telegrafo-postale și generale**, între cari și cele următoare: **Noua lege comunala, cea electorală, a Consiliilor județene, a tocmelilor agricole a timbrului, a perceperei contribuțiunilor, a impositului de bē-**

uturi spirtoase, a burselor de comerț, a recrutării armatei (complete), a pozițiunii ofițerilor, a comandamentelor armatei, a fixării și gradațiunii remunerarilor corpului didactic, a înființării ministerului Domeniilor, regulamentele de construcțiuni în București, regulamentele școlare, etc., coordonate și anotate de *Dimitrie D. Păltineanu*.

De vânzare la librăriile d-lor *Socec, frații Ioanifiu și Graeve* (piața teatrului) și la Registratura Primăriei capitalei, cu prețul de 4 lei.

Almanahul „României june“ din Viena a apărut și se află de vânzare la Societatea „România jună“, Viena, VIII Lange Gasse, 4, cu prețul de 2 florini pentru Austria și 5 lei pentru România și streinătate precum și 15 cruceri porto pentru Austria și 70 bani pentru România.

Vechile instituțiuni al României (1827—1866), cu un apendice relativ la chronologia domnitorilor Țării românești, de domnu Ioan Brezoianu.—1 volum 8o. 5 lei De vânzare la librăriile B. Nicolescu (Pasagiul român) Socec, Graeve și frații Ioanifiu.

Boalele de gât, gură, nas și urechi tratează printr'o artă specială.

D-ru I. BRAUNSTEIN

fost aspirant de medic secundar în Viena în clinicele lui Braun (boale de femei și faceri) și a lui Hebra (Syphilis și boale de piele Consultațiuni de la 3—5 ore p. m. Strada Decebal N. 20 (indosul Barăției.)

MEDIC ȘI CHIRURG
Dr. A. WEINBERG
OCULIST
fost șef de Clinica în Paris
Consultațiuni de la orele 8-9 a. m. și de la 3—5 p. m.
București strada Smărdan No. 6.

D-nu Doctor Boicescu
s'a mutat Str. Luterană No- 15 bis.
(In fața Bisericii Luterane.)

G. DANIELOPOLU
AVOCAT
S'a mutat în Strada Berzi No. 78.

C. G. DISSESCU avocat s'a mutat în Strada Luterană No. 9.

BASILE C. LIVIANU
ADVOCAT
anunță Onor. sa clientelă că s'a mutat în strada Principatele Unite No. 7.

CURSUL BUCURESCI
CASA DE SCHIMB
TOMA ȚACIU
No. 60. Strada Lipscani No. 60.
Pe ziua de 22 iunie 1883.

	Cump.	Vend.
Solo Renta Amortisibilă	923/4	935/8
50/0 Renta Română Perpetuă	913/4	921/2
60/0 Obligațiuni de stat.	981/4	988/4
60/0 Oblig. Căilor f. Rom. regale	100	101
50/0 „ Municipale	831/2	841/4
10 fr. „ Casei Pensiunilor 300 l	228	232
Solo Scrisori funciare rurale.	90	901/2
70/0 „ Scrisori Rurale.	1011/4	1013/4
50/0 Scrisori funciare urbane	87	871/2
60/0 „	961/2	97
70/0 „	1001/2	1011/4
Impr. cu prime Buc. (20 l b.)	83	84
Acții Băncii Naționale Române 250 l	1340	1350
„ Soc. cred. mob. rom. 250 l	208	210
„ „ Rom. de construcții 500 l	488	492
„ „ de Asig. Dacia-Rom 300 l	335	337
„ „ „ Naționale 200 l	226	229
Diverse		
Anr contra argint.	21/4	2 1/2
„ Bilete de Banque	21/4	2 1/2
Florini valoare Austriacă.	2 11	2 12
Mărci germane.	1 23	1 25
Bancnote franceze.	991/2	1001/2

D. KIBRIK, chirurg-dentist are onoare d'a face cunoscut că a renunțat d'a se muta și că va urma a locui în strada Știrbey-Vodă No. 9.

